

Part i hovedsagen

TF

Procesdeltager: Openbaar Ministerie**Konklusion**

Artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1258/2013 af 20. november 2013,

skal fortolkes således, at

en person, som i forbindelse med en ulovlig aktivitet deltager i markedsføringen af registrerede stoffer i Den Europæiske Union, ikke er en »erhvervsdrivende« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 138 af 28.3.2022.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. november 2022 — straffesager mod FX, CS og ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV og GW (C-926/19) og CD, CLD, GLO, ȘDC og PVV (C-929/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(De forenede sager C-859/19, C-926/19 og C-929/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – bekæmpelse af korruption – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – artikel 325, stk. 1, TEUF – BFI-konventionen – beslutning 2006/928/EF – straffesager – domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol, Rumænien) vedrørende sammensætningen af dommerkollegier i sager vedrørende alvorlig korruption – de nationale domstoles forpligtelse til at sikre den fulde virkning af afgørelserne fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) – dommeres disciplinæransvar i tilfælde af manglende overholdelse af disse afgørelser – beføjelse til at undlade at anvende afgørelser fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol), som ikke er i overensstemmelse med EU-retten – princippet om EU-rettens forrang)

(2023/C 104/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Tiltalte i straffesagerne

FX, CS og ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV og GW (C-926/19) og CD, CLD, GLO, ȘDC og PVV (C-929/19)

Procesdeltagere: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție (C-859/19, C-926/19 og C-929/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura Centrală (C-926/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția pentru Investigarea Infrațiunilor din Justiție (C-926/19), Agenția Națională de Administrare Fiscală (C-926/19 og C-929/19), HX (C 926/19), IY (C 926/19), SC Uranus Junior 2003 SRL (C 926/19) og SC Complexul Energetic Oltenia SA (C-929/19)

Konklusion

1) Artikel 325, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 2 i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af Den Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, undertegnet i Luxembourg den 26. juli 1995, og Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdene[en] retsreform og bekæmpelse af korruption

skal fortolkes således, at

de er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter domme om korrupsion og merværdiafgiftssvig, der i første instans ikke er blevet afsagt af dommerkollegier, som er specialiserede på dette område, eller efter appel af dommerkollegier, hvis medlemmer alle er blevet udpeget ved lodtrækning, er absolut ugyldige, således at de pågældende sager om korrupsion og merværdiafgiftssvig, eventuelt efter et ekstraordinært søgsmål til prøvelse af endelige domme, skal undergives fornyet prøvelse i første og/eller anden instans, for så vidt som anvendelsen af denne nationale lovgivning eller praksis kan skabe en systemisk risiko for straffrihed for handlinger, der udgør alvorlig svig, som skader Unionens finansielle interesser, eller for korrupsion generelt. Forpligtelsen til at sikre, at sådanne lovovertrædelser er genstand for effektive og afskrækkende strafferetlige sanktioner, fritager ikke den forelæggende ret fra at efterprøve den nødvendige overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De krav, der følger af chartrets artikel 47, stk. 2, første punktum, er ikke til hinder for, at en sådan national lovgivning eller praksis ikke anvendes, når den kan medføre en sådan risiko for systemisk straffrihed.

2) Artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og beslutning 2006/928

skal fortolkes således, at

de ikke er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter den nationale forfatningsdomstols afgørelser er bindende for de almindelige domstole, forudsat at national ret sikrer den nævnte forfatningsdomstols uafhængighed i forhold til navnlig den lovgivende og den udøvende magt, således som disse bestemmelser kræver det. Derimod skal disse bestemmelser i EU-traktaten og den nævnte beslutning fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter enhver tilsidesættelse af afgørelser truffet af den nationale forfatningsdomstol foretaget af dommere ved de almindelige domstole kan medføre, at de ifalder disciplinært ansvar.

3) Princippet om EU-rettens forrang skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter de almindelige nationale domstole er bundet af afgørelser fra den nationale forfatningsdomstol og — af denne grund, og da de ellers ville begå en disciplinær overtrædelse — ikke af egen drift kan undlade at anvende den retspraksis, der følger af disse afgørelser, selv om de i lyset af en dom fra Domstolen er af den opfattelse, at denne retspraksis er i strid med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 325, stk. 1, TEUF eller beslutning 2006/928.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. oktober 2022 — (Anmodning om præjudiciel afgørelse fra Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře — Den Tjekkiske Republik) — RegioJet a. s. mod České dráhy a.s.

(Sag C-104/21 (¹), RegioJet)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 267 TEUF – begrebet »ret« – strukturelle og funktionelle kriterier – udøvelse af judicielle eller administrative funktioner – direktiv 2012/34/EU – artikel 55 og 56 – et enkelt nationalt tilsynsorgan for jernbanesektoren – uafhængig branchekontrolmyndighed – beføjelse til at handle ex officio – sanktionsbeføjelse – afgørelser, der kan gøres til genstand for domstolsprøvelse – åbenbart afvisningsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2023/C 104/10)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RegioJet a. s.

Sagsøgt: České dráhy a.s.